

indkomme ad den Vej, vil det i Virkeligheden ingen Betydning have overfor det kommende Finansaars Vanskeligheder. En anden Sag er det naturligvis, at hvis man i al Almindelighed vil forsøge at forhøje den danske Stats Indtægt i kommende Tider og gaa til varig Beskatning — hvad der i øvrigt ikke laa i de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem nede i Folketinget —, hvis man gik til dette, vilde naturligvis enhver Beskatning, der kan give en halv, en hel eller halvanden Million mere i Statskassen, være velkommen for en senere Rigsdag og for en senere Finansminister. Men i Øjeblikket maa jeg sige, at jeg har ikke stor Tiltro til, at det, at man beskatter en eller anden Vare højere, som man kalder Luksusvare — ogsaa Begrebet Luksusvare er jo meget vaklende og vagt —, skulde have stor Betydning. Endelig maa jeg sige, at da man ved en saadan Beskatning vilde komme til at berøre Positioner paa den nuværende Toldlov, vilde jeg anse det for vanskeligt at skabe Enighed om saadanne Forslag, og jeg har jo i alt Fald hidtil været saa heldig at kunne skabe Enighed om de Forslag til Skatter, som jeg har haft den Ære at forelægge. Om dette nu ogsaa vil blive Tilfældet i den kommende Tid, maa jeg se bort fra i dette Øjeblik, men jeg vil kun sige, at saa snart vi kommer ind paa Toldlovens forskellige Bestemmelser, tror jeg, Vanskelighederne vil blive større.

Der er ogsaa blevet nævnt fra forskellige Sider, baade fra Ordføreren for Partiet Venstre og fra Ordføreren for det konservative Folkeparti, hvad der efterhaanden synes at blive det stadige Omkvæd her i Rigsdagen fra visse Partiers Side: Jernbanetaksternes Forhøjelse. Jeg ved ikke, om der deri ogsaa var indsluttet Kravet om Godsbefordringstaksternes Forhøjelse, eller om man vilde standse ved at forhøje Persontaksterne. Jeg havde det Indtryk i Gaar ved Debatten i Folketinget, at Ordføreren for Partiet Venstre blev noget betænkelig overfor det at forhøje Taksterne for Godsbesørgelse her i Landet, men maaske desmere ivrig for at slaa sig til Ro med Persontaksternes Forhøjelse. Nu er det ganske vist ikke under mig, at dette Forhold sorterer, men jeg har jo tidligere haft Lejlighed til at udtale mig om det Spørgsmaal her i Rigsdagen, og jeg synes ogsaa, at det er rimeligt, at jeg udtaler mig om det nu. Naar man i det hele taget i dette Øjeblik nævner, at de danske Statsbaner kører med et saa betydeligt Minus i Forhold til, hvad de burde

gøre, saa vil jeg dertil sige, at det kan jo ikke nytte noget at beregne, hvorledes Statsbanerne betaler sig paa Grundlag af de nuværende Forhold. Det er dog sikkert, at man for en normal Betragtning af Statsbanernes Stilling, finansielt set — og det er dog dermed, at jeg har at gøre, og ikke med det tekniske —, ikke kan lægge det til Grund, som nu sker, da det er noget ganske abnormt. Det er jo en uhyre Fordyrelse af Brændselsmaterialet i det hele, en uhyre Fordyrelse, hvad ærede Medlemmer ogsaa ved. Hvorledes vilde det have stillet sig, hvis nu tilfældigt Kulene ikke var gaaet op i den 5-dobbelte Pris? Ja, man kan dog have nogen Mening derom, naar man ser paa Tillægsbevillingslovforslaget, hvad det er for et Beløb, der søges i den Anledning til Udgift paa Statsbanernes Budget.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) nævnedes, som det før er nævnt, at det er urimeligt, at Skatteyderne i Almindelighed skal betale for dem, der kører paa Jernbanen, idet man jo afholder Udgiften til Underskuddet paa Jernbanen af den almindelige Statshusholdning. Det kan man naturligvis sige; men tager det ærede Medlem ikke i Almindelighed Statsbanerne som en Enhed, betragter han ikke Underskuddet, hvis der er et saadant, eller Overskuddet som en Enhed, og dog er det saaledes, at visse Baner betaler sig, visse andre betaler sig slet ikke. Vilde det ærede Medlem da synes, at det var urimeligt at lade de Personer, der kører paa de Statsbaner, der forrenter sig, betale for de Personer, der trafikker paa de Statsbaner, der ikke forrenter sig? Man tager det som en Enhed. Man siger, at det er rimeligt, at hvis en Mand paa Sjælland betaler sin Billet dyrere, end han i og for sig behøvede til Banens Forrentning, saa letter han derved, at Folk i Jylland eller et andet Sted kan køre paa en Bane, der ikke betaler sig. Men hvis det er rimeligt, at dette sker, at den ene i dette Tilfælde betaler for den anden, er det da saa forfærdende, at overhovedet Landets Befolkning er stillet saaledes, at man nødes til at lade Skatteyderne dække Underskuddet paa Statsbanernes Budget, fordi Statsbanerne er Landeveje og kulturelle Landeveje, som det er nødvendigt at holde vedlige, og som det dernæst er nødvendigt at lade Folk køre paa til saadanne Priser, som er overkommelige for Befolkningen, og forsende Gods med til saadanne Priser, der er passende for den paagældende Vare? Det er nem-